

Μια Πρωτομαγιά ενάντια στον πόλεμο Στους Εργαζόμενους όλων των Χωρών

Τα τελευταία ογδόντα χρόνια, που χωρίζουν την ανθρωπότητα από τον τελευταίο παγκόσμιο πόλεμο, οι συγκρούσεις δεν έχουν σταματήσει ποτέ. Διεξάχθηκαν, συχνά “δι’ αντιπροσώπου”, στην περιφέρεια των μεγάλων ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων, σε άλλες περιοχές και ηπείρους, προκειμένου να κατακτήσουν οι ισχυρότεροι καπιταλισμοί πόρους γεωργικούς, ορυκτούς, εργασιακούς και αγορές για τα εμπορεύματά τους.

Οι εργαζόμενες τάξεις πολλών νέων χωρών – στην Αφρική, τη Μέση Ανατολή, την Ασία, τη Λατινική Αμερική – πολέμησαν σε αυτούς τους πολέμους αναζητώντας μια χειραφέτηση των χωρών τους, που σήμαινε και καλύτερες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας. Αυτές οι ελπίδες συχνά πνίγηκαν στο αίμα με νέες καταστολές και δικτατορίες, καλυμμένες ακόμη και με το σφετερισμένο όνομα του “σοσιαλισμού”.

* * *

Αλλά σήμερα ο παγκόσμιος καπιταλισμός βρίσκεται πλέον σε κρίση εδώ και δεκαετίες, πιεσμένος ασφυκτικά από την υπερπαραγωγή, που μπλοκάρει τα εργοστάσια και του παρεμποδίζει την αχαλίνωτη συσσώρευση. Είναι ένας τρόπος παραγωγής που βυθίζεται και περνάει τους σπασμούς της επιθανάτιας αγωνίας του.

Μπορεί να επιβιώσει μόνο καταστρέφοντας. Γι’ αυτό χρειάζεται τον γενικό πόλεμο: δεν είναι μια επιλογή τρελών ή μοχθηρών ανθρώπων, αλλά μια αναπότρεπτη οικονομική αναγκαιότητα.

Ο πόλεμος, που καταστρέφει μαζί με τα εμπορεύματα κάθε κανόνα και αξία, που μηδενίζει τα χρέη και τις πιστώσεις, επισφραγίζει την αποτυχία του καπιταλισμού. Αλλά είναι και ο τελευταίος πόρος για να λύσει τα προβλήματά του και να προσπαθήσει να ξεκινήσει έναν νέο τερατώδη κύκλο συσσώρευσης.

* * *

Γι’ αυτό, ο πόλεμος που εδώ και δύο μήνες εξαπολύθηκε στην Ουκρανία αποφασίστηκε εν ψυχρώ από την υψηλή καπιταλιστική παγκόσμια χρηματοοικονομία, με τη βαριά και άμεση εμπλοκή ενός από τους οικονομικούς και στρατιωτικούς κολοσσούς και την ήδη έμμεση σχεδόν όλων των άλλων, μέσα σε εκκωφαντική φιλοεπεμβατική προπαγάνδα.

Όπως και στους προηγούμενους παγκόσμιους πολέμους, όλα τα κράτη αναγκάζονται να εξοπλιστούν και θα ρίξουν σύντομα στο καμίνι του πολέμου τις καλύτερες δυνάμεις της εργατικής τάξης. Εκείνη την τάξη που, και μόνο με την κοινωνική της παρουσία, απειλεί, μόλις ξαναβρεί την κομμουνιστική της καθοδήγηση, να ανατρέψει την εξουσία της αστικής τάξης και να ελευθερώσει τον δρόμο προς τον κομμουνισμό.

Μπροστά στη διαταγή του υψηλού παγκόσμιου κεφαλαίου, σε όλα τα υποτελή κράτη ενεργοποιήθηκε η πολεμική

πειθαρχία, ακόμη και στα πιο δημοκρατικά μια δικτατορική πειθαρχία επιβλήθηκε στα μέσα ενημέρωσης και στα κοινοβούλια. Ένα καθεστώς τόσο απόλυτο όσο και φαινομενικά χωρίς περιορισμούς.

* * *

Πολλές εκατοντάδες εκατομμύρια νεκρούς θα στοιχίσει ο πόλεμος, που θυσιάστηκαν για να διατηρήσουν για τους καπιταλιστές τη ροή των κερδών.

Για το κεφάλαιο “είμαστε πάρα πολλοί”!

Αυτοί που θα υπομείνουν την οδύνη και τα δεινά του πολέμου θα είναι πρώτα απ’ όλα οι εργαζόμενοι. Θα τα υποστούν και εκείνοι που δεν στάλθηκαν κατευθείαν στο μέτωπο. Ήδη μειώνονται οι μισθοί λόγω της αύξησης των τιμών, και ιδίως των πρωτογενών αγαθών στις χώρες που εξαρτώνται περισσότερο από τις εισαγωγές δημοκρατικών.

Το καθεστώς του κεφαλαίου έχει ήδη εδώ και χρόνια αρχίσει να φορτώνει στους προλετάριους τις δαπάνες των πολέμων του ξοδεύοντας τεράστιους πόρους σε καταστροφικούς εξοπλισμούς. Οι παγκόσμιες ετήσιες δαπάνες για εξοπλισμούς είναι 2 τρισεκατομμύρια δολάρια. Υλικοί πόροι που, στον κομμουνισμό, αξιοποιούμενοι διαφορετικά, θα επέτρεπαν μια αξιοπρεπή ύπαρξη σε όλους τους ανθρώπους του κόσμου.

**Σε όλα αυτά η εργατική τάξη πρέπει να αντιταχθεί!
Δεν θα δώσει το αίμα της για τον πόλεμο των αφεντικών της!**

Μόνο η εργατική τάξη μπορεί να το κάνει.

Σε κάθε χώρα, οι εργαζόμενοι πρέπει να αποτινάξουν τη μέγγενη της άθλιας αστικής, μιλιταριστικής και εθνικιστικής προπαγάνδας, που σκορπίζει το μίσος ανάμεσα σε προλετάριους διαφόρων χωρών, και να οργανώσουν την ταξική τους δύναμη.

Σε κάθε χώρα πρέπει να ενισχύσουμε τον ταξικό συνδικαλισμό ή, όπου δεν υπάρχει ακόμη, να αγωνιστούμε για να αναγεννηθεί. Μόνο οργανωμένη μπορεί η εργατική τάξη να επιδείξει και να χρησιμοποιήσει τη μεγάλη της δύναμη.

Αλλά αυτή η δύναμη, για να ανυψωθεί στην ιστορική διάσταση που της αρμόζει, χρειάζεται έναν οδηγό, το κόμμα της, που έκανε κτήμα του, στην υπερεκατόχρονη ζωή του, την παράδοση αγώνα των εργαζομένων για την πολιτική, κοινωνική και οικονομική χειραφέτησή τους, όχι σε μια χώρα μόνο, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο: το κομμουνιστικό, διεθνιστικό, επαναστατικό Κόμμα, το μόνο που υποδεικνύει, με το πρόγραμμά του, με την αγωνιστική παράδοσή του, τον αναγκαίο δρόμο της προλεταριακής τάξης, των εργαζομένων, για την απελευθέρωσή τους από την εκμετάλλευση, από την ανάγκη, από τον πόλεμο.

ΔΙΕΘΝ'ΕΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ Κ'ΟΜΜΑ

international-communist-party.org

επικοινωνήστε μαζί μας icparty@interncommparty.org